Ч. 91 Второк 25 цьвітня (8 мая) 1900. Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провинциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

Суботнїшнє поранне засїданє розпочало ся о год. $10^1/_2$ перед полуднем.

По полагодженю формальностий, приступлено до дневного порядку.

Палата приняла до відомости на внесок справоздавця комісиї промислової о справозданю Виділу кр. о доповняючих школах промислових і о станї сих шкіл в 1898/9 р.

П. Солєский реферував справозданє комісиї шкільної з петициї „Руского товариства педаґоґічного" о заснованє нової семинариї учительскої женьскої з языком викладовим руским і з петициї виділу повітового в Коломиї о заснованє там-же семинариї учит. мужескої. — Палата ухвалила візвати правительство до заснованя утраквістичної семинариї женьскої у всхідній Галичинї.

Довша дискусия вивязала ся над справозданєм Виділу краєвого о замкненю рахунків фундациї ґр. Скарбка за рр. 1897 і 1898. — П. Бернадзїковский критикував довше марнотратну господарку в фундациї, нелад в школї заведеня і нищенє лїсів та се, що управа фундациї удержує невідповідних і некваліфікованих дозорців. — В обороні куратора фундациї і справозданя Виділу краєвого о фундациї виступили пп. Онишкевич і ґр. Стадницкий, а по відповіди справоздавця п. Роттера, котрий також критикував злу господарку фундациї, приняла палата справозданє до відомости.

Кн. Чарторийский реферував справозданє комісиї шкільної з петициї кількох виділів повітових в справі виплати додатків громадских на потреби шкільні впрост предсїдателям рад шкільних місцевих. — Палата в третім читаню ухвалила одвітний закон. — П. Кшиштофович реферував відтак справозданє комісиї господарства краєвого о справозданю виділу краєвого о краєвім заведеню садівничім в Заліщиках, а палата ухвалила на удержанє сего заведеня квоту 11.112 корон.

Довша дискусия була над справозданєм комісиї господарства кр. о справозданю виділу кр. в справі нищеня пільних миший. П. Бруницкий домагав ся примусового нищеня миший. — П. Винничук підніс, що заразок Лефлєра не є успішний і наражує господарів лише на видатки. — П. Мілян є тої самої думки; заявляє, що найуспішнїйше дїлає стрихнїна, але се средство для господарів вельми небезпечне. — П. Онишкевич доказував, що виділ краєвий докладає всїх старань до нищеня сеї язви. — Вкінци кс. Стояловский противив ся видачі закона о примусовім нищеню миший, як се жадає бр. Бруницкий, бо було би се новим тягаром на селян. Зазначує, що у нас старає ся все зарадити всяким нещастям елементарним в дорозі примусового закона. Домагає ся, щоби пани не вистрілювали на полях котів — тих природних ворогів миший.

Палата приняла відтак справозданє до відомости і ухвалила резолюцию п. бар. Бруницкого, щоби Виділ краєвий на найблизшій сесиї виготовив проєкт закона о примусовім нищеню миший.

Пос. Дворский здавав справозданє комісиї адміністрацийної з внеску пос. Міляна в справі пільг для резервістів, ляндверистів, а палата ухвалила домагати ся від правительства признаня таких пільг, як в р. 1898.

В дальшій нарадї прийшло на порядок дневний справозданє комісиї аґрарної о внеску пос. Поточка в справі рентових посїлостий і о внеску пос. Гупки, вкінци о резолюциях, дотикаючих змін приписів спадкових загального закона цивільного.

Пп. Бернадзїковский і Гурка домагали ся усуненя сеї справи з дневного порядку до кінцевих справ нарад нинїшного засїданя, щоби рівночасно можна було злучити сї справи зі справозданєм тої самої комісиї о внеску посла Гупки о відрубних приписах спадкових для посїлостий рільничих середних розмірів. — При голосованю внесок о відроченє упав 37 голосами против 42. — Справоздавцем був п. Пілят.

Дискусия над тими внесенями тревала через цїле поранне засїданє а відтак і вечірне, на котрім поставив пос. Стадницкий резолюцию, котрою відступає ся оба ті внесеня Виділови краєвому. — О год. 10 вечер замкнено сегорічну сесию соймову, почім по промові маршалка посли розійшли ся.

---

59)

Передрук заборонений.

ДОНЬКА КОРОЛЯ ЄГИПЕТСКОГО.

Історична повість Юрия Еберса

(Авторизований переклад з шїснайцятого нїмецкого видання.)

Переклав Кирило Вербин.

(Дальше).

Хоч не хоч, мусїв я слухати приказів сего падлюки! А він зараз казав видати собі всї письма, які ти лишив в своїм домі. Але старий Гіб не такий дурний, щоби дав ся зловити, хоч дехто, що лїпше повинен би єго знати, каже, що він чоловік продайний, ослів син. Що ж менї робити? Я удав сокрушенного на вид того перстеня з печаткою, попросив того Піхі так чемненько як лиш міг, щоби він менї розвязав руки, і сказав, що піду принести ключі. Менї здоймили з рук мотузє і я побіг горі сходами, отворив двері від твоєї спальнї, всунув свого малого внучка, що стояв перед дверми, до комнати, і засунув засувку. Завдяки моїм довгим ногам, вибіг я о стілько скорше перед другими, що мав час дати малому чорну скриночку, котру ти віддав був моїй особливій опіцї, скинув малого через вікно на ґанок, що єсть при твоїм домі в противної від подвіря сторони, і наказав єму сховати скринку зараз до голубника. Відтак отворив я двері, як би нїчого не стало ся, а тому Піхі сказав я, що я длятого так дуже біг, бо побачив, що хлопчище держить ніж в роті, і я тим перепудив ся, а відтак хлопця за кару викинув на двір. Той падлюка, нїлевий кінь єму брат, повірив тому, і казав відтак обводити ся по цїлім домі. Насамперед знайшли они тоту велику скриню з фіґового дерева з паперами, котру ти менї наказав також добре пильнувати, відтак позвиваний в трубки папірус на твоїм столї а опісля і всї письма, які лиш де були. То все упхали они у велику скриню і знесли єї на долину: але чорна скринка спочивала собі спокійно в голубнику. Мій впук, то такий розумний хлопчище, якого другого нема в Саїс!

Коли я побачив, що они виносять скриню з хати, то мене знову взяла така злість, що я не міг вже видержати. Я загрозив тим безличним напастникам, що запізву їх до суду, а навіть хоч би й до самого короля, та був би навіть і нарід підбунтовав против них, як би не тоті прокляті Перзи, котрим під ту пору показувано місто, а за котрими бігали товпи народа, і не виділи більше нїчого, лиш тих зайдеїв. Того самого вечера пішов я до мого звятя, котрий, як знаєш, єсть також слугою в сьвятини богинї Неїт, і просив єго, щоби він всїми силами старав ся розвідати, що стало ся з тими забраними паперами. Той добрий чоловічиско все ще вдячний тобі за то, що ти так щедро вивінував мою Бенру, отже за три днї прийшов він до мене та розповів, що був сьвідком того, як спалено твою красну скриню зі всїми звитками паперів, які в нїй були. Я із злости аж жовтачку дістав, але недуга не перешкодила менї подати жалобу до судиїв. Але тоті нужденники, очевидно лиш длятого, що й они єреями, не приймили моєї жалоби. Тогди подав я в твоїм імени жалобу до короля, але й той єї не приймив, та ще й загрозив, що буде мене уважати за зрадника держави, як би я важив ся ще раз хоч би лиш згадати про тоті папери. Але тепер вже був менї мій язик милїйший [1]) і я не робив вже дальших кроків. Земля горіла менї під ногами. Я не міг вже довше оставати ся в Єгипті, бо менї треба було поговорити з тобою, треба було розповісти тобі, чого тобі наробили, я мусїв завізвати тебе, щоби, котрий маєш преці більше сили, як твій бідний слуга, пімстив ся сам за себе; я мусїв ще й віддати тобі тоту чорну скринку, котру може ще також були би від мене відобрали. Так отже покинув я з важким серцем мою вітчину і мого внучка, щоби на мої старі лїта піти в ту тифонову чужину. Ох, а то мале хлопятко таке розумне! Коли я з ним прощав ся і поцїлував єго, то він сказав до мене: „Лиши ся дїдуню з нами! Як ти на чужинї станеш нечистим, то я вже не буду міг тебе поцїлувати". Бенра поздоровляє тебе сердечно, а мій зять казав переказати до тебе, що він довідав ся, що то наслїдник престола Псамтік та Петамон, той лїкар від очий, твій давний соперник суть причиною того всего лиха, яке тобі запо-

---

[1]) Після єгипетского права зрадникам держави відрізувано язик.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — З моравского сойму. — Цісар в Берлинї.)

Президент мiвістрів, здає ся, вже на першім засіданю ради державної дня 8 мая предложить палатї лзиковий закон. Правдоподібно правительство сейчас візве палату до вибору членів квотової депутациї. Вибір має бути поставлений на порядку дневнім засідання д. 10 с. м. З огляду на се, що більша часть членів квотової депутациї належить також до делеґаций, обі квотові депутациї зберуть ся в Будапештї в часї сесиї делеґаций. В поінформованих кругах говорять, що наради будуть дуже короткі і доведуть до нової ратифікациї раз вже уложених постанов, бо неможь припускати, аби котра з обох сторін уступила з раз вже занятого становиска. В міродатних кругах висказують також гадку, що і сесия делеґаций не буде дуже довго тягнути ся, бо спільний буджет не виказує різниць з прелімінарем на біжучий рік, і надзвичайні кредити держать ся в умiркованих границях. Буджетова комісия австрийскої делеґациї уконституує ся безпроволочно по внесеню предложень, і переведе дискусию без перерв. Говорять, що делеґациї скінчать роботу до кінця мая а найдальше в перших днях червня. Відтак зачне ся властивий час працї для парляменту, і покаже ся, чи він спосібний до працї, чи нi.

В суботу рано відбули ся в Iтеборзї коло Берлина великі вправи артилериї, на котрих були оба цісарі і німецкий престолонаслїдник. По вправах Цісар Франц Йосиф був на снїданю у австро-угорского амбасадора і там приймав представителїв австрийскої кольонії в Берлинї. — Вчера о 11-iй перед полуднем в двірскій каплици відбуло ся проголошене повнолїтности німецкого престолонаслїдника при участи цісарів і великого числа достойників. Вечером відбув ся в палатї ґалевий обід, а о годинї 10-iй відїхав Цісар Франц Йосиф, пращаний публикою з одушевленем на зелїзничий дворець.

В моравскім соймі буджетова дискусия обертала ся коло справи ческо-нїмецкої угоди. Виводи обох сторін були спокійні і були держані в мировім тонї. Оба бесїдники Зачек і Фукс признали згідно, що ческа справа є справою державною, бо від неї зависить дальший розвій монархії. Дотеперішна борба грозить руїною обом нациям. П. Фукс підніс, що сойм є компетентний до управильненя сеї справи лише о стілько, о скілько она відносить ся до краю, а під тим взглядом осягнено цілковите порозуміне. Морава може бути в тім напрямі приміром. Бесїдники висказали надію, що вже найблизша будучність принесе мир, що не буде нї побіджених, нї побідителїв, але горожани, що мають рівні права.

Новинки.

Львів дня 7-го мая 1900.

— **Похорон пок. лат. Архієпископа Моравского** відбув ся нинї рано при великій участи духовеньства і вірних. В похоронї крім епископів взяли участь також п. Намістник, п. Маршалок краєвий і командуючий ґенерал Фідлер та богато инших представителїв властий державних і автономічних. З руского духовеньства були епископи Чехович і Шептицкий та всї митрати.

— **Перший виклад дра Студиньского** на львівскім унїверситетї п. з.: „Вступні замітки до історії полемічного письменьства XVI—XVII віку" відбуде ся в середу, дня 9-го с. м. о годинї 5-ій по полудни. (Саля V).

— **Виділ товариства „Сільский Господар"** устроює в день 16-го мая с. р. в місточку Білім Камени золочівского повіта, о 2-ій годинї по полудни господарске віче з такою програмою: 1) Вступне слово голови товариства. 2) Про плекане рогатої худоби. 3) О промислї садівничім. 4) О плодозмінї і управі пашних ростин. 4) Довільний реферат вандрівного учителя господарства, о котрого вислане прошено Виділ краєвий. — З уваги на велику вагу і пожиток сего віча зволять всї Вп. Патріоти, духовні і сьвітскі, самі прибути і заохотити хлїборобів до найчисленнїйшої участи в згаданім вічу. (Всї рускі дневники просить Виділ о ласкаве поміщене сего оповіщеня). — Від Виділу тов. „Сільский Господар" в Олеську дня 4 мая 1900.

— **Продаж Східницї,** а властиво східницких копалень Вольского і Одживольского, остаючих в заставі і в управі гал. щадницї, поступила знов один крок наперед. Купує ті копальнї, як відомо, ґрупа француских капіталїстів, котрих заступником есть Роберт Мейраль. Дня 1-го мая мав він заплатити гал. щадници трету часть умовленої цїни купна, і то під утратою 200.000 корон, зложених на задаток при угодї. Отже на кілька днів перед 1 мая зголосив ся п. Мейраль до гал. щадницї і заявив, що наслїдком деяких артикулів, оголошених в галицких дневниках а до Бельґії і Францiї перетелеграфованих, не можна було до 1-го мая зібрати потрібної на заплачене першої рати готівки, та зажадав продовженя речинця до 1 червня с. р. і розложеня цїлої цїни купна на рати. По переговорах, що тревали кілька днів, прийшло до такої угоди, що п. Мейраль зложив знов 400.000 корон і з'обовязав ся сплатити цїну купна ратами від 1-го червня до 30-го падолиста с. р. Віддане копалень в посїдане набуваючим їх властителям наступить по сплатї двох третин цїни купна. Крім сего п. Мейраль приняв обовязок виказати при підписаню контракту купна і продажи, що нові властителї мають: що найменше шість міліонів франків оборотового капіталу до дальшого веденя підприємства.

— **По смерти ражений громом.** З Рожнїтова пишуть: В Струтинї вижнім помер Іван Гасевич, господар. Тїло положили на катафальок, засьвітили сьвітло. На сам Великдень в полудне ударив грім в его хату, де було ще четверо люда. Грім ударив в мерця, двоє людий оглушив, але відратовано їх, а двоїм нїчо не стало ся. З грому счинив ся огонь, люди вийшли, а небіщик погорів. Грім з хати пійшов до стайнї і убив коня. Факт сей люди різно собі толкують. Кажуть, що небіщик мав два гріхи, з котрих цїле житє не висповідав ся.... Похоронено згорілі кости.

— **В Кіцмани на Буковинї** обікрали злодії сими днями тамошне староство. В ночи добули ся они до будинку староства і винесли з відтам зелїзну огнетревалу касу. Судячи по тягарі каси, можна припускати, що злочинців мусїло бути бодай десять. В касї знаходило ся 23.000 К. власність повітового фонду дорогового і кілька тисячів корон, походячих з такс войскових, або разом около 30.000 К. Слїдуючого дня знайдено касу розбиту і очевидно порожну, на полях села Валяви, 7 кільометрів від Кіцманя. Жандармерия арештувала трох поліциянів кіцманьскої громади і льокая старости, яко підозрілих о крадіж.

— **Туча з громами** наробила 1 с. м. коло Лиманової шкоди. В Писаровій вдарив грім в хату Михайла Рошка і згоріла хата, стодола, комора, 1 віл, 2 вівцї і пес; шкода неасекурована 2000 К. — В Бобрівцї коло Менцини в дворі Домаґальского згоріли стайня, возівня, знаряди господарскі, кілька штук дробу і два пси. Шкода по части обезпечена 1200 К. — В Менцинї у Івана Дульчика спалив грім хату, корову і пса разом 1200 К. необезпеченої шкоди. У Івана Мордерского, також в Менцинї згоріла від грому стодола вартости 800 К.

— **Траґедия родинна.** В хатї одного робітника у Віднї стала ся оногди траґедия, яка хиба рідко коли буває, і дай Боже, щоби єї нїяка родина не зазнавала. Робітник Раб лежав вже від кількох недїль недужий на туберкульозу, а перед кількома днями задужала тяжко і его донька Герміна на остре запалене легких. Оногди в полудне Раб помер, а жінка его, з котрою покійник жив цїле житє

діяно. А що я не хотів пустити ся на то тифонове море, то поїхав насамперед з арабскими купцями до Тадмора [2]), тої фенікійскої стациї на пустини, де богато пальм, а звідтам з сидоньскими купцями до Кархеміс над Евфратом, де сходить ся фенікійский гостинець, що іде до Вавилону, з гостинцем, котрим іде ся сюди з Сардеса. Там сидів я дуже утомлений в гаю перед стацийним домом, аж приїхав королівскими кіньми почтовими якийсь чужинець. Я пізнав в нім зараз давного полковника еллиньских жовнірів.

— А я — перебив Фанес оповідачеви — пізнав зараз тебе, старий, найсварливійшого чоловіка, якого я коли видів. Сто разів, не раз, мусів я в Саісї сьміяти ся з тебе, як ти сварив на дїти, що гурмою бігали за тобою, кілько разів ти зі скринкою з ліками під пахою ішов улицею за твоїм паном. Навіть добре пригадую собі, як раз король на свій лад зажартував собі з тебе. Коли ви оба ішли одного разу, то він сказав: Той старий то такий як тота надута сова, що за нею лїтають воробцї і не дають їй спокою, а Небенхарі, кажуть, має недобру жінку, котра в нагороду за чужі очи, котрі він робить видючими, готова видерти єму его власні!

— Ось який поганець! — сказав на то старий і став знову клясти.

Лїкар слухав мовчки і задуманий оповіданя свого слуги. Від часу до часу то блїд то червонїв ся на лици. Коли довідав ся, що спалено его папері, над котрими він неодну ніч пересидів працюючи над ними, що їх знищено злобно за відомостию і волею его товаришів по званю і короля, то аж кулаки затиснув і цїлий стряс ся і мороз пішов єму по тїлї.

Атинець зміркував добре, що в Небенхарім кипіло. Він розумів ся добре на людскій натурі і знав, що нераз слово глуму більше коле душу честилюбивого, як тяжка обида. Длятого як раз тепер повторив той легкодушний жарт, який зробив собі колись Амазіс, що любив иноді дати волю своїй жартобливости. Та й не перечислив ся, бо побачив, що Небенхарі роздушив долонею рожу, що лежала перед ним на столї. Фанесови хотїло ся засьміяти ся, але він того не показав по собі, лиш говорив спокійно дальше: Але тепер вже кінчім хиба оповідане Гіба о его пригодах в дорозї. Я запросив его до себе на віз. Він зразу не хотів сидїти на однїй подушцї з таким проклятим чужинцем, як я; але наконець послухав моєї просьби, мав на послїдній стациї нагоду показати сьвітови на братї старшого ерея Оропастеса, як брати ся до недужого, бо він того впучив ся від твого батька, і так приїхав щасливо до Вавилону, де я вистарав ся єму о приміщене в самій королівскій палатї, бо ми з причини того сумного отроєня твоєї землячки не могли тебе нігде зловити. Все проче вже знаєш.

Небенхарі потакуючи кивнув головою і дав Гібови знак, щоби той вийшов з комнати.

Старий щось воркотів під носом і сварив ся по тиху, але послухав. Коли двері за ним замкнули ся, приступив лїкар до бояка і сказав: Менї здає ся Еллине, що ми мимо того всего не будемо союзниками!

— А тож чому нї?

— Бо менї здає ся, що твоя месть в порівнаню з тою, яку я повинен виконати, готова би випасти за малою.

— Під сим взглядом не потребуєш журити ся! — відповів Атинець. — Чи можу називати тебе моїм союзником?

— Можеш; під одним услівєм!

— Скажи, під яким!

— Мусиш менї постарати ся о нагороду, щоби я власними очима міг видїти дїло нашої мести.

— Значить ся, що коли би Камбізес вибрав ся в похід до Єгипту, то ти хотів би піти разом з войском?

— Так! А коли мої вороги будуть загибати в ганьбі і нуждї, то я їм скажу: Видите, падлюки, сего лиха наробив вам бідний прогнаний лїкар від очий! Ох, мої книги, мої книги! Они були для мене відшкодованем за

---

[2]) Тадмор, пізнїйше Пальміра. Була то зразу мала оселя, котра пізнїйше розвинула ся і дійшла до великого розцьвіту. Ще й нинї розвалини Пальміри дивують подорожного своєю красою і величиною. — Кархеміш на правім березї Евфрату, недалеко долї рікою від Біреджіка; місцевість славна з битви межи египетским королем Нехо, сином Псамтіка I. а вавилоньским королем Небукаднезаром. Пророк Єремія каже, що там була головна стация на гостинци з Пальміри до Вавилону. Місцевість сю віднайдено в 1876 р. у величезних розвалинах коло Джірбас.

в як найліпшій супружій згоді і любови, отямивши сь з першого жалю і смутку, пішла до якогось похоронного предприємства умовити ся що до похорону мужа. Коли нещаслива вдовиця вернула домів, застала дома ще й другого трупа, её донька Герміна вже нежила....

— **Бальонові подорожі.** Дня 12 с. м. пускає межинародна комісия воздухоплавна рівночасно кілька бальонів в подорож воздушну в цілях наукових. Бальони, з котрих одні з людьми другі без людий, будуть пущені того дня рівночасно в Штрасбурзї, Парижи, Берлині, Відни, Монахові, Петербурзї і Варшаві. Ціль сеї воздухоплавної подорожи єсть мірене воздуха в значній висоті і рівночасно в ріжних місцях над землею, щоби тим способом узискати наукову основу до розпізнаваня погоди і непогоди. Такі подорожі бальонові відбувають ся вже від многих літ і принесли не малу користь для науки. Бальон „Гунґарія" пущений в марті 1899 р. без людий з Відня, залетів до Седлців в люблиньскій ґубернії в Росиї за пять годин і зареґестрував у висоті 8000 метрів 28 степенів студени. Той сам бальон пущений дня 3 жовтня 1899 підняв ся був до висоти 15.000 метрів і зареґестрував 58 степенів студени. Бальон той спустив ся був тогди в Барч на Угорщині. Хто би такий бальон знайшов, той дістане нагороди 50 К. (25 зр.); він потребує лиш прилади і бальон запакувати і без оплати відослати бальон туди, звідки его пущено, а то буде на бальоні написано.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 7 мая. Цісар верне сюди нині о годині $1^1/_2$ в полудне, а дня 11 с. м. виїде на тритиждневий побут до Будапешту.

Берлин 7 мая. Цісар Франц Иосиф іменував німецкого наслідника престола властителем полку гусарів 13.

Льондон 7 мая. Під Віндзоттонем перейшли Анґлійці ріку Валь. Бури не ставили опору і відійшли в напрямі на північ.

Льондон 7 мая. Льорд Робертс телеґрафує: Бури займали сильне становище на північ від ріки Вет. Нині прийшло там до сильної борби. Анґлійці відкинули ворога поза ріку.

Рим 7 мая. Прибуло сюди 2000 польских поломників. Папа прийме їх ві второк перед полуднем.

Господарство, промисл і торговля.

— **Рахунок краєвого Союза кредитового у Львові** за місяць цьвітень 1900.

Стан довжний:

		Кор. сот.
1. Уділи		20.256 87
Фонд резервовий		670 96
2. Вкладки:	Кор. сот.	
Стан з поч. місяця	223.310·92	
вложено	15.591·68	
винято	7.114·83	
Стан з кінцем м. цьвітня . .		231.787 77
3. Позички затягнені:		
Стан з поч. місяця		
затягнено		
сплачено		
Стан з кінцем місяця . . .		
4. Сальдо відсотків		5.469 04
5. Специяльна резерва		96 86
6. Непіднята дивіденда за р. 1899		646 84
7. Зиск в р. 1899		91 88
Сума .		259.020 22

Стан чинний:

		Кор. сот.
8. Позичкі уділені:	Кор. сот.	
Стан з поч. місяця	176.068·28	
сплачено	1.831·00	
уділено	27.500·00	
Стан з кінцем м. цьвітня 1900.		201.737 28
9. Движимости		732 70
10. Льокациї		52.122 31
11. Папери фонду резервового .		697 05
12. Кошти адміністрациї		456 50
13. Готівка		1.982 28
14. Цінні папери тов.		800 00
15. Друки		492 10
Сума .		259.020 22

векслї	92.687·28
скрипти	62.920·00
товар	46.130·00
	201.737·28

Членів прибуло 2, убуло 0, остало з кінцем цьвітня 1900 281 з 422 з декларованими уділами в сумі 21.100.

Стопа процентова від вкладок $4^1/_2$ %. Стопа процентова від позичок $5^1/_2$ %—7 %.

Львів, дня 4 мая 1900.

жінку і діти, котрі я утратив. З них мали сотки людий научити ся, як вибавити сліпого з его нічної пітьми і як тому, котрий видить, удержати наймилійший дар богів, цьвіт лиця, посудину сьвітла, его видяче око. Тепер же, коли попалено мої книги, то я жив надармо на сьвіті; з моїми ділами ті нужденники спалили і мене самого! Ох, мої книги, мої книги! При сих словах нещасливий чоловічиско заплакав гірко, а Фанес приступив до него, взяв его за руку і сказав: Тебе мій друже Єгиптияни побили, але мене таки знівечили; тобі влізли злодії до твоеї стодоли, а мені налїї та убийники таки ціле обійсте спалили. А чи знаєш ти, чи знаєш, що они мені зробили? Коли мене переслідували і гнали, то мали право до того, бо я після їх законів заслужив собі на смерть. Як би то розходило ся лиш о мене самого, то я би їм простив, бо я був щирий для того Амазіса, як приятель для приятеля. Той нужденник знав то, а мимо того не противив ся він тому, в що ніхто би не повірив. Аж чоловік мало з розуму не зійде, коли то собі погадає. Як ті вовки влізли они в ночи до хати безоборонної женщини і забрали мені мої діти, дівчину і хлопця, гордість, радість, потїху мого скитального житя. Та й що зробили з ними? Дівчину держали увязнену, як казали, ніби для того, щоби я не зрадив Єгипту чужинцям, а хлопця, образ краси і доброти, мого одинака, казав наслідник престола, Псамтік, може таки за відомостию Амазіса, убити. Мені від горя і гризоти серце було скорчило ся на заточеню, але тепер чую, як оно в надії на месть розростає ся і аж веселійше зачинає бити!

Небенхарі дивив ся понуро ярким поглядом в сьвітячі очи Атинця і подавши ему руку сказав: Ми союзники!

Єллин вхопив лікаря за руку і сказав на то: Тепер треба насамперед позискати собі прихильність короля!

— Я зроблю так, що Касандана буде видіти.

— А тиж міг би так зробити?

— Тота операция, від котрої Амазіс знову провидів, то мій винахід. Петаммон викрав мені его з моїх спалених письм.

— А чомуж не показав ти своеї штуки вже давнійше?

— Бо я не маю звичаю робити дарунків моїм ворогам.

Фанесови при тих словах стало трохи лячно, але він стямив ся борзо і сказав: Та й я певний прихильности короля. Посли Масаґетів вибрали ся вже нині домів; їм запоручено мир....

В сїй хвили розскочили ся двері і вбіг задиханий евнух Касандани та відозвав ся до Небенхарі'го: Пані Нітетіс буде вмирати! Борзенько, борзенько! Збирайте ся та ходіть зі мною!

Лікар попрацав ся з своїм союзником, убрав сандали і пішов за евнухом до ложа умираючої нареченої короля.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелізничих

важний від 1-го мая 1900 після середно-европ. год.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·25	До Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Козови
	6·35	„ Іцкан, Букарешту, Радівців
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від $^1/_7$ до $^{15}/_9$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	9·35	„ Іцкан, Сопова, Берегомету
	9·53	„ Підволочиск з Підзамча
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·15	„ Янова від $^1/_7$ до $^{15}/_9$ в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$ в неділї і сьвята
2·45		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^1/_5$ до $^{30}/_9$.
	3·15	„ Янова від $^1/_5$ до $^{15}/_9$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{18}/_5$ до $^{16}/_9$.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·50		До Кракова, Відня, Берлина
2·30		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	4·10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	7·48	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·30	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави
		а Орлова від $^{15}/_6$ до $^{15}/_9$.
	6·13	„ Янова від $^1/_5$ до $^{15}/_9$ в будні дни
	6·50	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·12	„ Янова від $^1/_5$ до $^{15}/_9$ в неділї і сьвята
	10·40	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	10·50	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·00	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·05	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·15	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від $^1/_7$ до $^{15}/_9$.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·15	„ „ „ Підзамче
	5·40	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·45	„ Кракова
5·55		„ Чернівців
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Козови
	9.33	„ Янова від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ і від $^{16}/_9$ до $^{30}/_9$ що дня, а від $^1/_6$ до $^{15}/_9$ в неділю і сьвята
	7·24	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{30}/_6$ і від $^{16}/_8$ до $^{10}/_9$.
	8·50	„ Брухович від $^1/_7$ до $^{15}/_9$ що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·28	„ Янова від $^1/_6$ до $^{15}/_9$.
	9·45	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	10·00	„ Іцкан, Козови, Підвисокого
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·30	„ „ на гол. дворець
	10·15	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано.

Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних при ул. Красицких ч. 5

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).